

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 6345
Den 1. juli 2024

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 915 (MOF alm. del) stillet 7. juni 2014 efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 915

”Vil ministeren kontakte de norske myndigheder for at undersøge, hvordan man i Norge behandler giftigt spildevand fra den norske olieindustri på rensningsanlæg uden brug af blandingszoner og uden brug af fortynding, samtidig med at de tilladte årsmængder af hhv. cadmium, kobber og nikkel ligger langt under de tilladte årsmængder for virksomheden IWS, tidligere RGS Nordic, som ligeledes modtager spildevand fra den norske olieindustri?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet det norske Miljødirektoratet, der har svaret:

”I Norge behandles prosessvann/vaskevann, klassifisert som farlig avfall (giftigt spildevand?), ved bruk av ulike renseløsninger. Avfallsfraksjonen som er sendt til Danmark har fortrinnsvis vært oljeholdig vann med høyt saltinnhold. Dette vannet er vanskelig å behandle i biologiske rensetrinn. Det blir derfor vanskelig å oppgi hvilke renseløsninger som brukes konkret til å kun behandle prosessvann. Dessuten vil de fleste behandlingsanleggene motta og behandle prosessvann fra landbasert industri, i tillegg til fra oljeindustrien. I tillegg behandles flere avfallsfraksjoner på anleggene.

Renseløsningene som brukes er nevnt i BREFen for avfallsbehandling. Vi kan uansett gi et eksempel på en trinnsvis renseløsning for å behandle prosessvann:

1. Kjemisk felling og flotasjon for å fjerne olje og tungmetaller
2. Biologisk rensing med aktivt slam for å fjerne organisk materiale
3. Sedimentering, hvor vannet føres videre ut i resipient
4. Slammet sentrifugeres/avvannes, før det sendes til eksterne behandlingsanlegg. Rejektvannet føres tilbake til vannrenseprosessen

Virksomhetene rapporterer sine årlige utslippsmengder hvert år i sine egenkontrollrapporter, som sendes til og følges opp av Miljødirektoratet. Generelt viser egenkontrollrapportene at de fleste virksomhetene, som også behandler prosessvann fra oljeindustrien, stort sett overholder årsgrensene for cadmium, kobber og nikkel. Utslippstallene varierer, og noen år har enkelte virksomheter likevel avvik fra årsgrensene. Dette følges i så fall opp med hver enkel virksomhet. Virksomhetene har uansett et krav om å gjennomføre tiltak for å sikre at utslippsgrensene overholdes.

Det stemmer at Norge ikke har iverksatt innblandingssoner i vannforskriften. Det vil jo egentlig si at regelverket i Norge er gjennomført strengere. Vi vurderer hvilke utslipp som kan tillates etter vurderinger basert på vannforskriftens system. Vi kan ikke tillate utslipp som bidrar til forringelse av vannforekomsten eller at miljømålet ikke oppnås. Vi har likevel et system med nærsoner, som betyr at

overvåkingsstasjoner som er plassert svært nært et prosessutslipp ikke brukes som grunnlag for klassifisering av vannforekomsten. Vi pålegger også alle bedrifter med utslipp til vann å overvåke i resipienten for å kunne vurdere hvilken påvirkning utslippet har.”

Det fremgår af svaret, at Norge ikke anvender reglerne om blandingszoner. Det fremgår dog også, at Norge i praksis opererer med spildevandsnærområder, idet Norge ved klassificering af vandområders tilstand undlader at inddrage måleresultater fra overvågningslokaliteter, der ligger meget tæt på spildevandsudledninger. Det fremgår ikke, hvor andre overvågningslokaliteter, hvorfra måleresultater indgår ved klassificering af tilstanden, er placeret i overfladevandområderne. I Danmark har vi valgt at anvende to sæt regler, således at udledninger både skal leve op til regler om repræsentative målepunkter og regler om blandingszoner.

Magnus Heunicke

/

Cecilie Spanner Rydeng